

บทคัดย่อวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ที่เกี่ยวข้องกับด้านสิ่งแวดล้อม

* ญัฐสิทธิ์ พุฒิสารทภคย์

พึงพิทย์ จารุวัฒน์ "การเปิดรับข่าวสารด้านมลพิษจากสื่อวิทยุกระจายเสียงและโทรทัศน์ของนักศึกษาวิศวกรรม-
อุตสาหกรรม" วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์, ๒๕๓๘.

อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร. พรพิทย์ วรกิจโกกลาง

การศึกษาเรื่องการเปิดรับข่าวสารด้านมลพิษจากสื่อวิทยุกระจายเสียงและโทรทัศน์ของนักศึกษาวิศวกรรม-อุตสาหกรรมมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจการเปิดรับข่าวสารและข่าวสารด้านมลพิษจากสื่อวิทยุกระจายเสียงและสื่อโทรทัศน์ และความคิดเห็นต่อการนำเสนอข่าวสารด้านมลพิษโดยสื่อมวลชนประเภทวิทยุกระจายเสียงและโทรทัศน์

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษา
ระดับอุดมศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ สาขาวิศวกรรม

อุตสาหกรรม ปีการศึกษา ๒๕๓๗ สังกัดสถาบันอุดมศึกษา
ของรัฐในกรุงเทพมหานคร จำนวน ๓๐๕ คน เก็บ
รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูลโดย
ใช้ค่าร้อยละ มัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ค่าไค-สแควร์ ค่า t และ ค่า F ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป
SPSS/PC⁺

จากการศึกษาพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ ร้อยละ
๕๒ เปิดรับข่าวสารจากโทรทัศน์สถานีที่เปิดรับมากที่สุด

* บรรณารักษ์ประจำแผนกบริการสนเทศ หอสมุดและศูนย์สนเทศ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ : ศศ.บ.
(บรรณารักษศาสตร์) มหาวิทยาลัยรามคำแหง

คือ สถานีโทรทัศน์ช่อง ๗ ประเภทของรายการโทรทัศน์ที่เปิดรับมากที่สุดได้แก่ รายการกีฬา ข่าว และสารคดีตามลำดับ รายการโทรทัศน์และวิทยุที่นำเสนอข่าวสารด้านมลพิษที่เปิดรับมากที่สุด ได้แก่ รายการโลกสวยด้วยมือเรา หุ่นแสงตะวัน และโฆษณาเบียร์สิงห์ชุดแม่น้ำ ส่วนรายการวิทยุได้แก่ คลื่นสี่เขียวเพื่อสิ่งแวดล้อม และ ๑ นาทีกับความรู้อย่างสิ่งแวดล้อม นักศึกษามีความคิดเห็นว่ารายการข่าวทางโทรทัศน์ และรายการเพลงทางวิทยุกระจายเสียง มีปริมาณข่าวสารความรู้ด้านมลพิษมากที่สุด และมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยถึงเห็นด้วยอย่างยิ่งต่อแนวทางการนำเสนอด้านเนื้อหา เวลา บุคคล กิจกรรม และประเภทของรายการ

การสำรวจเปรียบเทียบระหว่างการเปิดรับข่าวสารด้านมลพิษกับตัวแปรต้น ๓ ตัวแปร คือชั้นปี เพศ และการเข้าร่วมกิจกรรม พบว่านักศึกษาที่เรียนชั้นปีแตกต่างกันเปิดรับรายการโทรทัศน์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ๓ รายการ รายการวิทยุ ๑ รายการ นักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิงเปิดรับรายการโทรทัศน์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ๖ รายการ รายการวิทยุ ๑ รายการ นักศึกษาที่เคยเข้าร่วมกิจกรรมและไม่เคยร่วมกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อม

แวดล้อมเปิดรับรายการโทรทัศน์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ๗ รายการ รายการและความคิดเห็นต่อแนวทางการนำเสนอวิทยุ ๔ รายการ สำหรับการหาความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นต่อปริมาณข่าวสาร และความคิดเห็นต่อแนวทางการนำเสนอข่าวสารด้านมลพิษโดยสื่อมวลชนกับตัวแปรต้น ๓ ตัวแปร คือ ชั้นปี เพศ และการเข้าร่วมกิจกรรม พบว่า นักศึกษาที่เรียนชั้นปีแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อปริมาณข่าวสารด้านมลพิษในรายการโทรทัศน์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ๗ รายการ รายการวิทยุ ๓ รายการ และมีความคิดเห็นต่อแนวทางการนำเสนอไม่แตกต่างกัน นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีความคิดเห็นต่อปริมาณข่าวสารด้านมลพิษในรายการโทรทัศน์และวิทยุไม่แตกต่างกัน และมีความคิดเห็นต่อแนวทางการนำเสนอไม่แตกต่างกันด้วย นักศึกษาที่เคยเข้าร่วมกิจกรรมและไม่เคยร่วมกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อม มีความคิดเห็นต่อปริมาณข่าวสารด้านมลพิษในรายการโทรทัศน์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ๕ รายการ รายการวิทยุ ๒ รายการ และมีความคิดเห็นต่อแนวทางการนำเสนอแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ในด้านเนื้อหา บุคคล กิจกรรมและประเภทของรายการ

เพชรรา เงินกร "อุปสงค์คือน้ำประปาของผู้ใช้น้ำประเภทที่พักอาศัยในเขตการประปานครหลวง" วิทยานิพนธ์ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, ๒๕๓๙.

อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร. ณรงค์ศักดิ์ ธนวิบูลย์ชัย

การศึกษาเรื่อง อุปสงค์คือน้ำประปาของผู้ใช้น้ำประเภทที่พักอาศัยในเขตการประปานครหลวงครั้งนี้ ต้อง

การศึกษาพฤติกรรมการใช้น้ำของผู้ใช้น้ำประเภทที่พักอาศัย โดยมีจุดมุ่งหมาย ๒ ประการ ประการที่หนึ่ง คือ

หาความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการใช้น้ำของที่พักอาศัย กับปัจจัยต่าง ๆ ซึ่งคาดว่าจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้ น้ำ ประการที่สอง เพื่อวิเคราะห์ว่าการปรับปรุงราคาน้ำ หรือการใช้มาตรการด้านราคาในส่วนของที่พักอาศัยจะมี ประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด ซึ่งการศึกษาขั้วรวมไปถึง การทดสอบความสามารถของสมการที่คำนวณได้โดยวิธี Historical Simulation หรือ Ex Post Forecasts และนำเสนอการในแบบจำลองไปประมาณค่าแนวโน้มของ ความต้องการใช้น้ำเป็นรายเดือนในช่วงเวลาดังตั้ง พ.ศ. ๒๕๓๘ - ๒๕๔๐

ตัวแบบจำลองเป็นชนิดสมการเดียวหลายตัวแปร ประกอบด้วยตัวแปรอิสระคือ ราคาน้ำประปาเฉลี่ยของที่พัก อาศัย (P), รายได้ที่แท้จริงของบ้านในเขต กปน. (Y), อุณหภูมิเฉลี่ยในเขต กปน. (T), ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยใน เขต กปน. (R), และจำนวนผู้ใช้ น้ำประเภทที่พักอาศัยใน เขต กปน. (H), การคาดคะเนสัมประสิทธิ์ของตัวแปร คำนวณโดยวิธี OLS โดยใช้ข้อมูลรายเดือนตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๓๒ - ๒๕๓๗ รวม ๖ ปี (72 observations)

ผลการศึกษาปรากฏว่าตัวแบบที่เหมาะสมมี ลักษณะเป็น Static Model ในรูป Logarithmic Form โดยยังคงเหลือตัวแปรอธิบายเพียง ๓ ตัว คือ ราคาน้ำ อุณหภูมิและจำนวนผู้ใช้ น้ำ ส่วนตัวแปรรายได้ และปริมาณน้ำฝนมีค่าสถิติไม่ถึงเกณฑ์ที่เป็นที่ยอมรับซึ่ง อาจเป็นเพราะข้อจำกัดด้านคุณภาพของข้อมูลหรือวิธีการ หาค่าเฉลี่ยของทั้ง ๒ ตัวนี้ยังไม่ดีพอ เครื่องหมายหน้า สัมประสิทธิ์ของตัวแปรเป็นไปตามที่คาดหมายไว้ตั้งแต่แรก

คือสัมประสิทธิ์ของราคาเป็นลบ (-) อุณหภูมิและจำนวนผู้ ใช้น้ำเป็นบวก (+) โดยค่าความยืดหยุ่นของทั้งตัวแปรทั้ง ๓ ตัว มีค่าคือ ๐.๒๒, ๐.๕๕, ๐.๖๙ ตามลำดับ การ ปรับปรุงราคาน้ำประปาไม่มีผลทำให้ลักษณะโครงสร้าง การใช้น้ำของผู้ใช้น้ำประเภทที่พักอาศัยเปลี่ยนแปลง เนื่อง จากอุปสงค์การใช้น้ำมีค่าความยืดหยุ่นต่ำ การคาดคะเน แนวโน้มของการใช้น้ำสูงขึ้นตามระยะเวลา

ข้อเสนอแนะของการศึกษา คือ การประชาสัมพันธ์ให้ข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องไม่บิดเบือนแก่ประชาชน การรณรงค์ให้มีการใช้น้ำอย่างประหยัดทั้งภายในและภายนอกที่พักอาศัย โดยให้องค์กรและพนักงานทำตัวเป็นแบบ อย่างที่ดี การบริหารจัดการในองค์กรเองให้มีความ พร้อมในการแก้ปัญหาทุกด้านอยู่เสมอ โดยเฉพาะปัญหาที่ เกิดจากการต้องสูญเสียเงินที่ผลิตได้เพราะปัญหาท่อแตก- ท่อรั่ว ภาครัฐควรส่งเสริมให้มีการเรียนการสอนเรื่องความ สำคัญของทรัพยากรน้ำ การอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำให้มีสภาพ ที่ดีขึ้นหรือไม่สกปรกเน่าเสียไปกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ส่ง เสริมให้มีการประหยัดการใช้น้ำ สร้างจิตสำนึกและทัศนคติ ที่ดีต่อการกระทำดังกล่าวตั้งแต่วัยเด็ก รวมไปถึงการที่รัฐ เองต้องพยายามเร่งกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาคและชน บพที่ได้ผลอย่างรวดเร็ว เพื่อลดปัญหาความต้องการใช้น้ำ ที่นับวันจะยิ่งสูงขึ้น เนื่องมาจากการเพิ่มของประชากรที่ อพยพเข้ามาทำงานทำในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

นอกจากนี้ในส่วนของประชาชนผู้ใช้น้ำ ควร ตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาและมีส่วนร่วมในการ ช่วยกันแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำ โดยเริ่มจากตัวเอง

ฝึกให้มีพฤติกรรมกรใช้น้ำที่ประหยัด ใช้น้ำเท่าที่จำเป็นจริง ไม่เปิดทิ้งหรือใช้อย่างฟุ่มเฟือย □□

สุมนา ตั้งอารีย์มิตร "ประสิทธิภาพการบังคับใช้พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ : กรณีการบำบัดน้ำเสียในโรงงานอุตสาหกรรม" วิทยานิพนธ์ปริญญานิติศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, ๒๕๓๘.

อาจารย์ที่ปรึกษา ดร.พีรพันธุ์ พาลุสุข และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บุญเสริม บุญเจริญผล

ปัจจุบันมลพิษทางน้ำในจังหวัดสมุทรสาครกลายเป็นปัญหาเรื้อรัง มลพิษทางน้ำที่เกิดขึ้นส่วนหนึ่งมาจากการปล่อยน้ำทิ้งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายของโรงงานอุตสาหกรรมหลายประเภทลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะ เช่น แม่น้ำ ลำคลอง หรือทะเลสาบ ทั้งที่มีกฎหมายหลักคือพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ พระราชบัญญัติรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ควบคุมในเรื่องนี้

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ จึงมุ่งที่จะศึกษาถึงสาเหตุของปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นนั้นเป็นเพราะกฎหมายที่ใช้ควบคุมมีข้อบกพร่อง หรือการบังคับใช้กฎหมายไม่มีประสิทธิภาพหรืออาจจะเกิดจากทั้งสองสิ่งรวมกัน จึงไม่อาจแก้ไขปัญหามลพิษทางน้ำได้ และควรจะต้องปรับปรุงพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเรื่องใดบ้างและจะใช้วิธีการอย่างใดมาบังคับใช้พระราชบัญญัตินี้ให้ประสิทธิภาพมากขึ้น

จากการศึกษาจะพบว่า : พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ มีข้อบกพร่อง เช่น ตามกฎกระทรวงฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ซึ่งออกตามพระราชบัญญัตินี้ กำหนดว่าการตั้งโรงงานจำพวกที่ ๑ จำพวกที่ ๒ ตั้งอยู่ใน

ทำเลและสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ซึ่งไม่ชัดเจนและก่อให้เกิดปัญหาบางประการในทางปฏิบัติ ตามมาตรา ๖๔ ก็ไม่ชัดเจนสำหรับผู้เสียหายจากการกระทำของโรงงานอุตสาหกรรมว่าจะเรียกร้อง ค่าตอบแทนอย่างไรจึงต้องใช้ประมวลกฎหมายอาญาบังคับแทน และมีข้อบกพร่องบางประการในประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ ๑๒ ข้อ ๒๒ (๑๔)

* ปัญหาด้านพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีปัญหายูบย้าง คือเรื่องการทำงานไม่กระตือรือร้นในการทำงาน และอีกสาเหตุ คือ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสมุทรสาครมีพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติโรงงานจำนวน ๕ คนซึ่งไม่ได้สัดส่วนกับจำนวนโรงงานที่มีอยู่ประมาณ ๑,๘๐๐ โรงงาน

ปัญหาด้านโรงงานอุตสาหกรรม คือ ขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ ความเข้าใจในระบบบำบัดน้ำเสีย โรงงานส่วนใหญ่มีขนาดเล็กถึงขนาดกลางมีเงินทุนหมุนเวียนน้อยจึงหาทางลดค่าใช้จ่ายโดยการละเลยการบำบัดน้ำเสีย

ปัญหาด้านประชาชนใกล้เคียงโรงงาน คือ ความไม่สนใจในปัญหาการปล่อยน้ำเสียของโรงงานลงในแม่น้ำลำคลอง ซึ่งชาวบ้านใกล้เคียงก็ทราบแต่ส่วนใหญ่ก็นิ่งเฉย

ทั้ง ๆ ที่ได้รับความเดือดร้อน

โดยสรุปการศึกษาพบว่าปัจจุบันปัญหามลพิษทางน้ำก็ยังปรากฏให้เห็นอยู่ ปัญหาที่เกิดขึ้นส่วนหนึ่งเกิดจากข้อบกพร่องของการบังคับใช้พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ พนักงานเจ้าหน้าที่ ผู้ประกอบกิจการโรงงาน

อุตสาหกรรมและประชาชนผู้อาศัยอยู่บริเวณใกล้เคียงโรงงานอุตสาหกรรม ปัจจัยทั้งสี่อย่างดังกล่าวมาแล้วมีส่วนบกพร่อง จึงเป็นสาเหตุทำให้พระราชบัญญัติโรงงาน อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๓๕ ขาดประสิทธิภาพในการบังคับใช้ □□

อรรถเสวี สายเนตร "ประสิทธิผลของสื่อประชาสัมพันธ์ที่มีต่อความรู้ และทัศนคติของประชาชนในกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับโครงการปลูกป่าถาวรเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในวโรกาสทรงครองราชย์ปีที่ ๕๐" วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุรนารี จังหวัดนครราชสีมา, ๒๕๓๙.

อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร. พรทิพย์ พิมลสินธุ์

การวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาถึงประสิทธิผลของสื่อประชาสัมพันธ์ใน "โครงการปลูกป่าถาวรเฉลิมพระเกียรติ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเนื่องในวโรกาสทรงครองราชย์ ปีที่ ๕๐" อันจะทำให้ทราบถึงความสัมพันธ์ของความรู้ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อโครงการและสื่อประชาสัมพันธ์ในโครงการ ที่มีต่อพฤติกรรม การเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ เพื่อนำผลการวิจัยไปเป็นประโยชน์ในการวางแผนการประชาสัมพันธ์ของโครงการต่อไป

การวิจัยนี้ศึกษาประชากรที่เป็นกลุ่มเป้าหมายในกรุงเทพมหานครโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ๔๐๐ ตัวอย่าง โดยใช้เขตตัวอย่าง ๑๐ เขตจาก ๓๘ เขตในกรุงเทพมหานคร ได้แก่ เขตปทุมวัน คลองสาน บางรัก บางพลัด บางกะปิ ห้วยขวาง ราชบุรีบูรณะ จตุจักร ภาษีเจริญ และ เขตพระ

โขนง ใช้ทางสรรพสินค้าในแต่ละเขตเป็นสถานที่ในการเก็บข้อมูล เนื่องจากห้างสรรพสินค้าเป็นแหล่งรวบรวมของประชากรหลายประเภทสามารถเก็บข้อมูลกระจายครอบคลุมประชากรได้ดี ดังนี้

มาบุญครองสรรพสินค้า, เซ็นทรัล ลาดหญ้า, โรบินสัน บางรัก, พาต้า ปิ่นเกล้า, เดอะมอลล์ บางกะปิ, เอเชีย, ราชบุรีบูรณะ, เซ็นทรัล พลาซ่า, เดอะมอลล์ ท่าพระ และอิมพีเรียล บางนา

แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นเขตละ ๔๐ ตัวอย่าง แล้วแจกแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้กรอกเอง

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น ๖ ตอน ประกอบด้วย ตอนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ตอนที่ ๒ การเปิดรับข่าวสารทั่วไป ตอนที่ ๓ การเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ในโครงการ ตอนที่ ๔ ความรู้เกี่ยวกับโครงการฯ ตอนที่ ๕ ทัศนคติเกี่ยวกับโครงการ ตอนที่ ๖ ทัศนคติ

เกี่ยวกับสื่อประชาสัมพันธ์ในโครงการฯ ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้คอมพิวเตอร์ โดยอาศัยโปรแกรมสำเร็จรูปคือ SPSS เพื่อประมวลผลข้อมูล สำหรับสถิติที่ใช้ คือ สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ใช้บรรยายข้อมูลทั่วไปของประชากรเปิดรับสื่อทั่วไป สื่อประชาสัมพันธ์ในโครงการฯ และข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อโครงการฯ ในการพิสูจน์สมมุติฐาน ใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน

สรุปผลการวิจัย

จากสมมุติฐานในการทำวิจัย ๔ ข้อ สรุปผลได้ดังนี้

๑. ความรู้ ทัศนคติประชาชนที่มีต่อโครงการฯ และสื่อประชาสัมพันธ์ในโครงการมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ของโครงการฯ โดยประชาชนที่เปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์โครงการฯ สูง จะมีความรู้เกี่ยวกับโครงการฯ สูง ส่วนประชาชนที่มีการเปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ในโครงการฯ ต่ำ จะมีความรู้เกี่ยวกับโครงการฯ ต่ำ

๒. ประชาชนที่เปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ในโครงการฯ สูง จะมีทัศนคติทางบวกเกี่ยวกับโครงการฯ ส่วนประชาชนที่เปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ในโครงการฯ ต่ำ จะมีทัศนคติทางลบเกี่ยวกับโครงการฯ เมื่อจำแนกตามสื่อประชาสัมพันธ์แต่ละสื่อแล้ว พบว่า รายการวิทยุ โฆษณาวิทยุ และรายการโทรทัศน์ เป็นสื่อที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติเกี่ยวกับโครงการฯ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ คือ ๐.๒๒๕๓

๐.๒๐๑๕ และ ๐.๑๙๐๙

๓. ประชาชนที่เปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ในโครงการฯ สูง จะมีทัศนคติทางบวกเกี่ยวกับสื่อประชาสัมพันธ์ในโครงการฯ ส่วนประชาชนที่เปิดรับสื่อประชาสัมพันธ์ในโครงการฯ ต่ำ จะมีทัศนคติทางลบเกี่ยวกับสื่อประชาสัมพันธ์ในโครงการฯ โดยเมื่อจำแนกตามสื่อประชาสัมพันธ์แต่ละสื่อแล้ว พบว่า โฆษณาโทรทัศน์ โฆษณาวิทยุ รายการโทรทัศน์ เป็นสื่อที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติเกี่ยวกับสื่อประชาสัมพันธ์ในโครงการฯ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ คือ ๐.๒๔๕๑ ๐.๒๐๖๐ และ ๐.๒๐๑๔

๔. ประชาชนที่มีความรู้เกี่ยวกับโครงการฯ จะมีทัศนคติทางบวกเกี่ยวกับโครงการฯ และสื่อประชาสัมพันธ์ในโครงการฯ ส่วนประชาชนที่มีความรู้เกี่ยวกับโครงการฯ ต่ำ จะมีทัศนคติทางลบเกี่ยวกับโครงการฯ และสื่อประชาสัมพันธ์ในโครงการฯ

การศึกษาครั้งนี้พบว่าสื่อที่ประชาชนเปิดรับน้อยครั้งได้แก่ โทรทัศน์ ร้อยละ ๘๒.๕ และวิทยุ ร้อยละ ๕๑.๘ โดยจะเปิดรับมากในช่วงรายการบันเทิง ดังนั้นเพื่อให้เกิดประสิทธิผลต่อความรู้และทัศนคติของประชาชนที่มีต่อโครงการและทัศนคติของประชาชนเกี่ยวกับสื่อประชาสัมพันธ์ในโครงการฯ ให้ดีขึ้น จึงควรปรับปรุงการประชาสัมพันธ์โครงการฯ ให้สอดคล้องกับการเปิดรับสื่อโทรทัศน์และวิทยุในช่วงรายการบันเทิงต่าง ๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์ในการประชาสัมพันธ์สูงสุดและประโยชน์ต่อการวิจัยในอนาคตต่อไป □□

อาภรณ์ เจริญศิลป์ "อุปสงค์ค่าไฟฟ้าของอุตสาหกรรมปูนซีเมนต์ในประเทศไทย" วิทยานิพนธ์ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, ๒๕๓๘.

อาจารย์ที่ปรึกษา ดร.เทียนไชย จงพีรเพียร

การศึกษาวิทยานิพนธ์เรื่อง อุปสงค์ค่าไฟฟ้าของอุตสาหกรรมปูนซีเมนต์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงการใช้จ่ายค่าไฟฟ้าของอุตสาหกรรมปูนซีเมนต์ โดยการใช้วิธีการสมการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) แบบวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Squares) เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์และใช้ผลการศึกษาที่ได้มาทำการพยากรณ์ความต้องการไฟฟ้า เพื่อนำมาใช้ในการวิเคราะห์ผลกระทบของการใช้อัตราค่าไฟแบบ TOD Rate ต่อความต้องการพลังไฟฟ้าของอุตสาหกรรมปูนซีเมนต์ในประเทศไทย

อุตสาหกรรมปูนซีเมนต์ นับได้ว่าเป็นอุตสาหกรรมหนัก มีวงเงินลงทุนสูง มีความต้องการไฟฟ้ามาก และจากการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศไทยอยู่ในระดับสูงอย่างต่อเนื่อง ทำให้แนวโน้มความต้องการปูนซีเมนต์เพื่อใช้ในการก่อสร้างเพิ่มมากขึ้นโดยลำดับ ดังนั้นเพื่อตอบสนองความต้องการปูนซีเมนต์ของประเทศ รัฐบาลได้เปลี่ยนแปลงนโยบายทางด้านอุตสาหกรรมปูนซีเมนต์จากแบบควบคุมเป็นแบบเสรี ทำให้ความต้องการไฟฟ้าของอุตสาหกรรมปูนซีเมนต์เพิ่มขึ้นมาก

จากการศึกษาอุปสงค์ค่าไฟฟ้าของอุตสาหกรรมปูนซีเมนต์ในประเทศไทย โดยการใช้วิธีเชิงปริมาณ พบว่าราคาปูนซีเมนต์เฉลี่ย ณ ปีที่แล้ว และกำลังการ

ผลิตติดตั้งรวมเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้จ่ายค่าไฟฟ้าของอุตสาหกรรมปูนซีเมนต์ในทิศทางบวก สำหรับราคาค่าไฟฟ้าเฉลี่ยมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม ซึ่งเป็นผลการวิเคราะห์ที่สอดคล้องสมมุติฐานที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงพิจารณาใช้แบบจำลองนี้ ในการพยากรณ์ความต้องการไฟฟ้าในอนาคต (๒๕๓๗ - ๒๕๔๑) ซึ่งสามารถสรุปได้ว่า ในปี ๒๕๔๑ อุตสาหกรรมปูนซีเมนต์ของไทยมีความต้องการพลังงานไฟฟ้า ๕ พันล้านหน่วย ความต้องการพลังไฟฟ้าสูงสุดซึ่งเกิดในช่วง Partial Peak และพลังไฟฟ้าในช่วงเวลา Peak เท่ากับ ๙๘๐ และ ๗๘๒ เมกะวัตต์ ตามลำดับ แต่จากผลของการใช้อัตราค่าไฟแบบ TOD Rate ทำให้อุตสาหกรรมปูนซีเมนต์ได้เปลี่ยนแปลงขั้นตอนย่อยในการผลิตบางส่วนไป ดำเนินการในช่วงเวลา off peak เนื่องจากในช่วงเวลานี้ไม่ถูกเรียกเก็บค่าพลังไฟฟ้า ดังนั้น ความต้องการพลังไฟฟ้าสูงสุดซึ่งเกิดในช่วง Partial Peak และพลังไฟฟ้าในช่วงเวลา Peak ลดลงเหลือ ๘๓๙ และ ๕๔๕ เมกะวัตต์ ตามลำดับ เป็นผลให้ลดค่าใช้จ่ายในการลงทุนก่อสร้างโรงไฟฟ้าและระบบส่งไฟฟ้าของประเทศในอนาคตได้ ๙,๑๗๕ ล้านบาท และสามารถประหยัดค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าไฟฟ้าของอุตสาหกรรมปูนซีเมนต์ได้ตั้งแต่ปี ๒๕๓๗ - ๒๕๔๑ รวมทั้งหมด ๒๐๓ ล้าน □□